

A TANÁR IS EMBER, DE NEM AZ A DOLGA

MOST, VAGY SOHA

Tavaly még mosolygott és kihúzta magát, ha hátba vágtam, hogy ne görnyedjen, és kezdjen elvonókúrát a kütyütől. Idén már csak létezik, egy tétova aszteroida, s ha kapcsolatot keresek vele, nem néz rám, bármit kérdezek, a válasz: „Nem.” „Nem tudom.” „Mindegy.” Keresem a szülőt, nem reagál. Tanár vagyok, ezért rögtön látom, hogy mélyen depressziós. Riasztom az osztályfőnököt, az iskolapszichológust a 10 perces szünetben, miközben 7 óráig van zsinórban. Úgy sacca húszan vannak az idén tanított 140 gyerekből. Vágod? 140. Az iskolám egészségesnek mondható légkörű, patriarchális, odafigyelünk – ha marad energiánk. Ó, idő az lenne: 24 órából bármikor csináltam 30-at (tíz évvel ezelőtt).

Szintfelmérőt íratok az angolosaimmal, középfokú nyelvvizsga feladatokkal. Az íráskészség egyik feladata esszé a „school bullying”-ről. Nem hiszem ugyan, hogy nálunk jelentős probléma lenne, de mostanában sztenderd feladat, hát lássuk, hogyan küzdenek meg vele. Kezdetben örülök, hogy íráskészségük megüti a középszintet, aztán lelohadok. Az egyik, mosolygós pszichológushoz jár, bár azt írja: 'I'm not that much bullied, I try to handle it.' A másik tanároktól várná a segítséget, de nem megy részletekbe. A harmadikról sejtem, hogy csendes agresszióval nyomasztja társait, látom a szemekből.

Próbálok visszaemlékezni. Nem emlékszem ilyen sikeresen elfojtott stresszekre gimnazista koromból, bár más sulikból hallottam rémtörténeteket.

Tehát csendben, láthatatlanul folyik. Egy frusztrált felnőtt társadalom kezei közül csúsznak ki, s alig érik utol őket a kizsigerelt, önvédelemre, túlélésre berendezkedett tanárok.

K, amikor angolul beszélgetek vele arról, hogy hogyan képzei el az életét 10 év múlva, azt mondja: 'I think our generation has a bright future ahead.' Igaz, ő már 14 évesen sziklaszilárd ambícióval vágott neki az útnak, és kezdő szintről hozta fel saját magát felsőfokra. Csendben, szerényen, de elkülönülve. A többség, akivel erről beszéltem, közölte, hogy ő bizony „rather strict parent” lesz, de persze „caring”. Vágod?

Én nem tudom, hányszor kell még riadót fújni.